

DE WEG VAN HET GROTE GEBOD EN HOMOSEKSUALITEIT IN DE KERK.

Preek gehouden zondag 19 juni jl. in NGK De Pelgrim.

Liturgie:

- Opw 630
- Psalm 116: 1
- Opw 34
- Psalm 48: 1 3
- 1 Joh 4: 7-12 BGT
- Gezang 62
- KinderOpw 96
- Matteus 22: 34-40
- Opw 647
- Gezang 95
- Geloofsbelijdenis
- Opw 795

Gemeente,

Voor veel mensen vandaag staat de kerk voor:

Onvrijheid

Moeten

Oordelen

Vooral strenge en orthodoxe kerken.

De kerk die bepaalt hoe je moet denken en hoe je moet leven.

Die je buitensluit als je je niet naar de regels voegt.

Waar je niet veilig bent, als je er andere gedachten en andere levenswijzen op na houdt.

Scherp komt dat vandaag in beeld als het gaat om de homoseksuele mens.

En wat dat betreft staan wij als NGkerken in die strenge en orthodoxe hoek.

Begin dit jaar sprak de LV uit:

Gemeenten moeten homo's een veilige plek bieden, ook als zij een relatie hebben, maar de ambten worden niet opengesteld voor gemeenteleden met een homoseksuele relatie.

Kritiek van links en rechts.

Kritiek dat homo's dus niet echt aanvaard worden.

Kritiek dat zo Gods woord wordt verlaten dat elke homoseksuele praktijk veroordeelt.

Waar staan we, hoe gaan we hierin verder.

Voor velen staan we voor een soort wissel.

Met haast een keuze tussen trouw aan God tegenover liefde voor de naaste.

Als je trouw blijft aan God en zijn Woord, kwets je de naaste

Maar als je de naaste volkomen aanvaardt, ben je niet langer trouw aan God.

Het voelt aan als een duivels dilemma

En het gaat om mensen

Het gaat om menslevens.

Hoe direct hebben we gezien in die vreselijke aanslag in Orlando, doelbewust gericht op homo's.

De schutter ongetwijfeld gestoord maar ook godsdienstig geïnspireerd en de IS heeft de

verantwoordelijkheid geclaimd

Geloof dat aanzet tot homohaar.

Hoe staan wij hierin.

Zijn we als NGK halfslachtig?

Moeten we niet radicaal kiezen?

Met een onmiskenbaar signaal: de homoseksuele naaste 100% aanvaarden zonder enige beperking of voorwaarde

Of juist andersom: Homoseksualiteit radicaal verwerpen. En dus:

Geen plek in de gemeente geen plek aan het avondmaal voor mensen die leven in een homoseksuele relatie?

Eerder dit jaar werd ik gebeld door een vader die op zoek was naar een gemeente voor zijn dochter
Zij leeft samen met een vriendin

Ze willen graag samen lid zijn van de kerk

In tal van meer vrijzinnige kerken zijn ze zonder beperking van harte welkom

Maar ze zoeken een kerk als de onze, orthodox in het geloof.

Hoe welkom is zij bij ons?

Ook had ik een gesprek met een gelovige jonge vrouw, ze voelt zich thuis in een kerk als de onze,
maar ze heeft een lesbische relatie. Hebben we plek voor haar?

Het raakte mij hoe zij er alle begrip voor had dat wij als NGK hier vragen hebben..

Want die heeft ze zelf ook

En om het nog ingewikkelder te maken:

Ik kreeg nav van de Landelijke Vergadering een mail van een broeder in de Heer die als
homoseksueel zich geroepen weet om geen relatie aan te gaan en die zich in de steek gelaten zou
voelen als wij daar alle ruimte aan zouden geven.

Wat is onze weg?

Ik werd deze week bepaald bij wat de Heer ons leert over het grote gebod in Matteus 22.

Dat was geen neutrale discussie.

Zijn tegenstanders probeerden hem te tackelen.

Jezus werd door de geestelijke leiders van Israël als een groot gevaar gezien.

Een bedreiging voor alles dat heilig en waardevol was voor Israël en het geloof in God.

De farizeeërs vertegenwoordigen hier het orthodoxe geloof van Israël.

Zij hielden zich nauw aan Gods Woord en aan al zijn geboden en verboden.

Daar lag het hart van hun geloof. En dat is nog altijd zo.

Heel kernachtig verwoord door rabbijn Lody van der Kamp in het ND van 24 mei jl.

"Ook het Joodse volk heeft eens aan de voet van de berg gestaan. Dat was dan wel niet in Galilea aan het Meer van Tiberias, maar in de Sinai-woestijn. Daar heeft de Jood met de woorden 'Wij zullen doen en gehoorzamen' de Eeuwige het naleven van zijn wetgeving tot in de verre eeuwigheid bezworen. Er is niets wat de Jood ooit van die belofte af kan brengen".

Zou hij dat doen, dan wordt de komst van de Messias vertraagd

Daarom zagen de farizeeërs Jezus als een groot gevaar.

Hij was niet trouw.

Hij schond de sabbat

Rein en onrein, maakte hem niet uit.

Een overspelige vrouw laat Hij ongestraft lopen.

En Hij zit aan tafel te feesten met zondaren en hoeren.

In het strikt handhaven van de wet ligt de redding van Israël en van de hele wereld en Hij neemt een loopje met de wet.

Hij geeft ruimte aan de zonde.

De ergernis van de farizeeërs is de typische ergernis van het orthodoxe geloof.

En de angst ook.

Als we onze gehoorzaamheid aan God loslaten, waar blijven we dan.

Zoals een voorganger uit een orthodox protestantse kerk het verwoordde:

"Ik zou mijn homoseksuele broeder en zuster zoveel van harte gunnen, maar ik mag het niet: Gods woord verbiedt het"

En Jezus lijkt typisch van de andere kant te komen.

Hij lijkt niet zo strikt en geeft alle ruimte.

En tot grote verontrusting van de farizeeërs claimt Hij daarbij ook nog eens goddelijk gezag. "Maar Ik zeg u....,"

Alsof Hij de wetgever zelf is.

Zoals Hij de mensen hun zonden vergeeft, dat kan alleen God.

Jezus draagt alle kenmerken van een valse profeet.

Liefdevol, sympathiek, jazeker, maar Hij zet zich wel in Gods plaats.

Dat is een dodelijke weg.

En daarom moet Hij uit de weg geruimd worden.

Het is beter dat één mens sterft dan dat het hele volk te gronde gaat.

Maar Hij mag geen martelaar worden, dus willen ze hem publiek ontmaskeren.

Daarom vragen ze hem naar het hart

Naar het grote gebod.

Dat is de vraag: waar gaat het nou eigenlijk om in al die geboden?

Het grote handvat. De ultieme toetssteen.

Zo willen ze Jezus uitdagen om met zijn echte bedoeling tevoorschijn te komen.

Wat bezielt u nu echt?

De farizeeërs zijn er van overtuigd dat ze Jezus zullen ontmaskeren als een valse profeet.

Iemand die met mooie en verleidelijke woorden de mensen van God en zijn woord afleidt.

En dan komt Jezus met een verbluffend eenduidig antwoord:

Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand.

Wat ze ook verwacht hadden, dit niet.

Dit is zo helder en zo Bijbels.

De farizeeërs die er diep van overtuigd waren dat Jezus het geloof van Israël ondermijnde en onderuit haalde. Hij antwoordt met de meest klassiek geloofsbelijdenis van Israël.

Het zogenaamde 'sjema' dat elke Jood 2x per dag opzei: Deut 6:4

Hoor, Israël: de HERE is onze God; de HERE is één! Gij zult de HERE, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht.

Het sjema reciteren heette: het juk van het koninkrijk der hemelen op zich nemen.

Ja, en Jezus heeft zelfs zijn leerlingen voorgehouden: als jullie gerechtigheid niet meer is dan die van de farizeeërs, kun je Gods rijk niet binnen gaan. (Matteus 5: 20)

Jezus is orthodoxer dan de meest orthodoxe farizeeër.

Ja, zei Hij: vergis je niet: ik kom Gods geboden echt niet ontbinden. (Matteus 5: 17) Geen tittel of jota. Jezus doet niets af van Gods woord.

De vrijzinnigheid die zegt dat je de Bijbel soms ook maar de Bijbel moet laten en dat we het allemaal niet zo letterlijk moeten nemen, komt Jezus tegen met deze uitspraak.

Jezus is glashelder :

Je blijft in mijn liefde als je je aan mijn geboden houdt, zoals ik me ook aan de geboden van mijn Vader gehouden heb en in zijn liefde blijf (Johannes 15: 10).

Hij speelt liefde en gebod niet tegen elkaar uit.

De liefde is de vervulling van de wet en niet de vervanging.

En als de Bijbel, zoals ook de landelijke commissie heeft beaamd, heel duidelijk is over homoseksualiteit, dat het niet volgens Gods bedoeling is, kunnen we niet met een beroep op Jezus gaan relativeren.

Duszullen we met Jezus homoseksuelen met een relatie de deur moeten wijzen en van het avondmaal weren?

Ja, maar hoe zit dat dan met die Jezus die zoveel ruimte gaf en niemand de deur wees?

Ik kan mij voorstellen dat die farizeeër verbluft was over Jezus' antwoord en hem eigenlijk niet geloofde en hem wilde confronteren met alles wat Jezus verder had gezegd en gedaan, Ja maar hoe zit dat dan met....

Maar voordat hij zijn tegenvragen kom stellen, ging Jezus in één adem verder:

Dat is het grootste en eerste gebod. Het tweede is daaraan gelijk: heb uw naaste lief als uzelf.

Ook dit heeft hen verbijsterd

Wij zijn eraan gewend om te zeggen: het eerste gebod is God liefhebben en het tweede daaraan gelijk is....

Maar voor toen was dat volstrekt nieuw.

Die twee in één adem, zo in elkaar en naast elkaar.

Wat Jezus zegt is; wat mij bezielt is de liefde voor God en dat is tegelijk liefde voor mijn naaste, dat is een twee-eenheid.

Natuurlijk kenden de farizeeërs dit gebod uit Leviticus 19: 34, als één van de vele geboden,

Maar hier maakt Jezus dit gebod één met dat eerste, God liefhebben boven alles.

Dat is volstrekt nieuw

Nu wordt de grond heet onder de voeten van de farizeeërs.

Omdat Jezus zo volstrekt helder is, zo zuiver, zo eenvoudig,

Dit is mijn agenda

God liefhebben met alles

Je naaste als jezelf en die twee zijn een eenheid.

De liefde voor de naaste komt uit de liefde voor God

Als een rivier uit de bron

Als het licht uit een lamp.

Een twee-eenheid.

Dwz als je het over God hebt, dan kun je niet om je naaste heen

Als je het over je naaste hebt, sta je meteen voor God zelf.

Als je God lief hebt, dan heb je je naaste lief.

Als je je naaste haat, dan heb je God helemaal niet lief.

Daar staat die farizeeër die Jezus haat.

Maar dat betekent dat hij God ook haat

Zijn eigen orthodoxe geloof gaat aan stukken.

De ander *in naam van God* afwijzen, de deur weigeren, je liefde onthouden, is een volstreekte leugen.

Wat je ook in Gods naam doet en wilt, als je de ander niet liefhebt, is het een grote leugen en poppenkast.

De naaste als ultieme test voor je geloof in God.

Wie zijn broeder die hij ziet, niet liefheeft kan ook God die Hij niet gezien heeft niet liefhebben. 1

Joh.4: 20

Het gaat om de ander met een hoofdletter èn met een kleine letter.

Dat is het grote gebod

Dat is de agenda van God in OT en NT.

En daarvoor is Jezus op aarde gekomen en daarvoor heeft Jezus geleefd, daarvoor is Jezus gestorven.

Bij hem is het een volmaakte eenheid.

De liefde tot God en zijn geboden

En de liefde tot de naaste - ook die naaste die Gods heilige wil en bedoeling in zijn of haar leven bij lange na niet kan waarmaken!

Zijn liefde voor de naaste is liefde en dus onvoorwaardelijk

Jezus houdt van u, jou en mij.

Niet onder de voorwaarde dat wij wel eerst Gods wil doen.

Voorwaardelijke liefde is geen liefde.

Hij hield van Zacheüs midden in diens hebzucht en oneerlijkheid.

Zacheüs, ik kom bij je eten, ik heb je lief.

Jezus zegt: kom bij me

Niet pas als je aan Gods eisen voldoet

Nee, kom zoals je bent.

Maar als je bij hem bent, dan zul je ontdekken dat Hij in liefde voor jou zijn liefde voor God helemaal met jou wil delen

Dat zijn liefde voor jou nooit los te maken is van zijn liefde voor God en zijn heilige wil en bedoeling met je leven.

Zijn passie voor God is zijn passie voor jou om jou vol te maken met liefde voor God en al zijn geboden.

Jezus kwam de wet niet ontbinden, maar vervullen.

Let wel: niet handhaven, maar vervullen.

Hij kwam niet om ons te controleren en te beboeten.

Hij kwam om het allemaal waar te maken.

Dat heeft Hij volbracht op Golgotha.

Alle schuld betaald, aan als Gods verwachtingen voldaan, alle gerechtigheid vervuld, ook al uw, jouw en mijn gerechtigheid.

En dat wil Hij nu doen door zijn Geest in ons doen: alle gerechtigheid vervullen.

Jezus die zegt kom bij mij als je vermoeid en belast bent, als je door en door beseft dat je zo ontzettend te tekortschiet, dat je Gods heilige wil niet kunt waarmaken. Matteus 11: 28-30.

Niet als homo en niet als hetero.

Kom eerst bij mij, ik omhels je, ik aanvaard je, ik neem je op in mijn gemeenschap en dat is mijn gemeente.

En dan zegt Hij vervolgens: leer van mij want ik ben nederig en zachtmoedig van hart – dat wil zeggen:

Ik doe niet mijn eigen ding ik leef om Gods wil te gehoorzamen en ik nodig je uit: neem mijn juk op je en je zult rust vinden.

Jezus nodigt ons uit om met hem op weg te gaan!

De rust die Hij heeft voor ons, laat Hij ons vinden door met Hem op weg te gaan.

Op weg om, zoals de Catechismus dat zegt: met een ernstig voornemen niet slechts naar sommige, maar naar alle geboden van God te willen leven. (HC Zondag 44, vra/ant 114)

Jezus liefde voor de naaste brengt ons bij God, Hij heeft voor al onze zonden volkomen betaald.

Tegelijk brengt Jezus liefde ons bij Gods heilige wil om die te zoeken en op weg te gaan om die te gaan doen.

Maar dat is *een weg!*

Een weg om te groeien, om te veranderen.

Een weg waarin Jezus ons geen onmogelijke en onmenselijke eisen stelt.

Want Hij is nederig en zachtmoedig van hart.

Nederig naar God: niet mijn wil, maar uw wil geschiede.

Zachtmoedig naar ons: Hij is geen slavendrijver, Hij helpt je met eindeloos geduld.

En ook al struikel je voor de honderdste keer, Hij geeft het nooit op.

Hij blijft zijn aangezicht over je verheffen om zijn vrede te geven.

Hij biedt in zijn genade voor iedereen die het bij Hem zoekt een begaanbare weg. Want zijn juk is licht.

Hij zegt niet: "Wees volmaakt of anders is daar het gat van de deur".

Hij zegt: "Kom en ik wil je leren om te gaan verlangen naar volmaaktheid. Om God lief te hebben boven al net zoals Ik".

Ik zie zo een kerk voor mij die in nauwe verbondenheid met Jezus geen voorwaarden stelt aan homo's en lesbiennes maar die zegt:

Kom in naam van Jezus zoals je bent. Ook als je leeft in een relatie.

En tegelijk een kerk die net als Jezus niets af doet aan Gods heilige wil en bedoeling en heel Gods woord serieus neemt, ook waar Gods woord spreekt over homoseksualiteit en in nauwe verbondenheid met Jezus voor iedereen een begaanbaar weg zoekt om te groeien in heiligheid naar Gods bedoeling

Een kerk die van Jezus wil leren, ook als het gaat om die moeilijke en tere vragen rondom homoseksualiteit wat het is om die ene liefde voor God en voor de ander steeds meer in praktijk te brengen.

Niet radicaal naar rechts met zijn gesloten deuren of radicaal naar links met alles moet kunnen, maar het radicale midden, de weg van Jezus, de smalle weg, de weg die niemand zonder pijn en strijd kan betreden, maar wel de weg van leven, van geloof, hoop en vooral liefde.

Amen.